

[Socialministeren.]

det samme Hensyn, at jeg ikke kunde se nogen Mulighed for at fortsætte Vinter efter Vinter med disse store omfattende Kriseforslag, som det ene Aar kostede 50 Mill. Kr. og det næste Aar blev sat ned til 15 Millioner o. s. v. Det var alt for usikkert. Jeg maatte befrygte, at det ikke var muligt for Vinteren 1933—34, naar Arbejdsløsheden var meget høj, ad ekstraordinær Kriselovgivnings Vej at faa gennemført de store Millionbeløb, som vilde være nødvendige, hvis ikke Tusinder af arbejdsløse skulde drives over paa Fattigvæsenet med Fattighjælps Virkninger, saaledes som den gamle Lovgivning var. Det var det afgørende Argument for mig for, til Trods for alle Advarsler, at forcere Arbejdet saaledes frem, at selve Socialreformen, hvorved man altsaa gik over fra Fattighjælp til Kommunehjælp, der jo ikke har Fattighjælps Virkninger, kunde træde i Kraft saa snart som muligt.

Naar det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt siger, at der fra konservativ Side har været Villighed til saglig Diskussion og ogsaa stadig vil være det, saa glæder det mig at høre, men det ærede Medlem svarer jo slet ikke paa, hvad jeg fremdrog i Lands tinget forleden, at den Opposition, som man fra konservativ Side, navnlig fra den konservative Presses Side, har sat ind mod Socialreformen, fordi denne Reform var med i Kriseforliget, er i den Grad usaglig, til Tider i den Grad uanstændig, at man ikke kan være den bekendt fra det Partis Side, som tidligere har hævdet, at hele dette Lovomraade burde være Genstand for en neutral saglig Behandling. Uanset hvem der har været med i Kriseforliget, er der i hvert Fald ikke nogen Grund til at behandle et rent sagligt, neutralt Omraade, der berører Tusinders og atter Tusinders Vel, partipolitisk, saaledes som det er sket fra Kriseforligets Dage og indtil nu. Men efter de Udtalelser, der er faldet i Dag, haaber jeg paa en afgørende Bedring paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det var jo egentlig snart paa Tide, at vi fik en historisk Redegørelse for Begivenhederne 27.—28. til 30.—31. Januar, for der bliver jo Gang paa Gang fortalt noget nyt. Nu kommer den højtærede Socialminister og giver os den i Virkeligheden meget opsigtsvækkende Meddelelse, at Socialreformen var ikke med

i Forliget, saaledes som det havde formet sig, saa længe der forhandles mellem de 3 Partiers egentlige politiske Forhandlinger, men saa kom Socialministeren, han var Karl for sin Hat, og han fik Socialreformen med. Og ogsaa den tog Venstre! Jeg synes jo nok, det snart kunde være paa Tide, at faa en Forklaring paa, hvorledes Stillingen virkelig var, thi naar man tænker paa Stillingen i Dag, maa det dog falde i Øjnene, at efter de Forhandlinger, der førtes Søndag den 29. og Mandag den 30. Januar, kunde Venstre have undgaaet Socialreformen. Socialministeren siger, man havde nok faaet Kronesækningen alligevel, man havde nok alligevel faaet hele Forliget. Nej, det var Socialministeren, der kom og gennemførte det. Den, der husker Mandagen den 30. Januar, husker jo ogsaa, hvorledes Udvalgsrådet her paa Christiansborg blev afbrudt og afbrudt, indtil vi endelig Kl. 12 Nat var færdige til at begynde.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Socialminister, at det, som Det konservative Parti som Parti har forlangt over for Socialreformen, det, som vi har stillet Forslag om i det andet høje Ting, og det, som jeg for mit Vedkommende har forlangt under mine Ordforeskaber her i Tinget, hvor jeg har taget mit fulde Medansvar for Arbejdsløshedsloven, hvad Socialministeren ved — det er en Undersøgelse af Socialreformen og alle dens Virkninger og intet som helst andet. Saaledes som Stillingen er i Dag, saaledes som Følelsen over for denne Lovgivning mange Steder er, synes jeg, Socialministeren skulde vise sin Tillid til sit eget Lovværk ved at lade denne Undersøgelse komme, saaledes som vi har stillet Forslag om det i Lands tinget.

Julin: Jeg skal ikke blande mig i Striden mellem de allierede, men jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger: Det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt sagde i sit første Indlæg, at Venstre slugte Socialreformen, som den var. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at læse den Betænkning, som blev afgivet forud for Socialreformens Vedtagelse, og naar det ærede Medlem har gjort det, tror jeg, det ærede Medlem vil slugte denne Udtalelse, thi det ærede Medlem vil heraf se, at der er blevet stillet adskillige Hundrede Ændringsforslag.

Den højtærede Minister hævder stadig, at han ikke kan klare Administrationen med det Mandskab, han har. Hvis det er Tilfældet, var det saa ikke bedre at lade Amterne afgøre en hel Del af de mange Smaaspørgs-